

Villa Apart

Avondvullende komedie in negen scènes

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VILLA APART** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2007 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN IN VOLSTREKT WILLEKEURIGE VOLGORDE:

LUUT - een onontdekt goochelaar talent

MAAIKE - een evenzeer onontdekt dichttalent

CONSTANT - een wat saaie taalwetenschapper

TRUI - zijn misschien ontrouwe vrouw

TIFFY - zijn dochter met dadendrang

MAP - een werkeloze lichtekooi op leeftijd

KAI - een ex-kraker met bijbedoelingen

BOT - een hebberige makelaar

DECOR:

VILLA APART is een verwaarloosd groot pand in een klein provincieplaatsje. Op het podium zien we het interieur van een vertrek wat eens de bibliotheek was. Tegen de wanden staan her en der nog wankele boekenkasten met op de planken een rommelige verzameling van boeken, manuscripten en prullaria. Er staan verspreid emmers en schalen om lekwater op te vangen. In de ruimte staat niet veel meer dan vier heel verschillende meubels, ingebracht door de vier huidige bewoners: een 2 meter lange lage bont geschilderde kist met een deksel in twee delen van Luut, een zwarte keukenstoel van Maaïke, een roze kuipfauteuil van Map en een zitzak van Kai.

In het begin van de eerste scène wordt een oude tweezitsbank ingebracht. Er staan verspreid ook vier TV toestellen die alleen maar storingen kunnen laten zien. Het vertrek kent geen ramen. Achter zijn er dubbele deuren naar de hal. Links een deur naar de gezamenlijke badruimte. Rechts is de keukendeur.

SCÈNE 1

Een regenachtige novemberochtend. Niemand in het vertrek. De vier Tv-toestellen laten stil alleen maar sneeuw zien. De deuren naar de hal staan open, in de hal is het donker. Vanuit de hal klinken de stemmen van CONSTANT en TIFFY.

CONSTANT: Au!

TIFFY: Wat doe je nou weer voor stoms, Paatje?

CONSTANT: Ik loop tegen iets op.

TIFFY: Doe het licht dan aan, suffie!

CONSTANT: Ik kan de schakelaar niet zo gauw vinden.

TIFFY: Kan je de trap wel vinden? Die is hier, rechts van mij. Ga ik eerst naar boven of ga jij voor?

CONSTANT: Hij blijft beneden.

TIFFY: Moet-ie niet naar boven?

CONSTANT: Nee!

TIFFY: Waar komen we dan te wonen?

CONSTANT: Boven!

TIFFY: Wij komen boven te wonen. *(op door de haldeur; Tiffy is een jonge vrouw, ca. 20 jaar, sportief type met artistieke aspiraties)* Dan begrijp ik niet waarom dat ding beneden moet blijven. Trouwens, waarom moest dat ouwe ding zo nodig mee?

CONSTANT: *(op door de haldeur; Constant is ca. 50 jaar, intelligent maar lijkt wereldvreemd, praat vaak wat afwezig)* Omdat ik eraan gehecht ben.

TIFFY: Je had hem in stukken moeten hakken om hem daarna ritueel verbranden. Je wilde toch opnieuw beginnen. Jij zou de schepen achter je verbranden! Doe dat dan ook! *(kijkt rond)*

CONSTANT: Het gaat hier niet om een schip, Tiffy, dit is mijn tweezits. En die tweezits komt nog uit je moeders familie, dat weet je best. Ze had hem van huis meegenomen toen ze op kamers ging. Op deze tweezits hebben wij elkaar voor het eerst gekust.

TIFFY: *(kijkt rond, het verhaal kent ze al)* Ja, ja...

CONSTANT: En toen kwam jij en we hebben hem bij elke verhuizing meegenomen. En toen Anna er niet meer was, wilde ik hem niet wegdoen. Weet je nog dat jij en ik vaak op de tweezits over Anna zaten te praten...

TIFFY: Dat is één keer gebeurd, Pa, en de volgende dag zat er al een ander naast jou op diezelfde tweezits.

CONSTANT: Anna had het heel goed gevonden dat ik met haar zusje... *(slikt)* Trui was ook helemaal alleen, geen ouders, geen

broers of zusters. Alleen wat verre familie. Los zand. Nee, Anna zou het een mooie oplossing gevonden hebben.

TIFFY: En nu zit je weer mooi alléén op de tweezits.

CONSTANT: Misschien wil ze dat ik terug kom...

TIFFY: Er zit nu al lang weer een ander naast Trut.

CONSTANT: Trui! Het is Trui. En wat jij daar zegt, dat geloof ik niet. Zo is Trui niet.

TIFFY: De hoop is de vader van de gedachte.

CONSTANT: Ik kan niet geloven dat alles definitief voorbij is.

TIFFY: Ze heeft je het huis uitgeschopt, dat lijkt me behoorlijk definitief.

CONSTANT: Trui en ik hebben niet tot een scheiding besloten, Tif.

TIFFY: Scheiding? Pa, zijn jullie eigenlijk ooit getrouwd?

CONSTANT: Eh... nu je het zegt. Moest ik daarom weg? Had ik haar moeten vragen? Ik moest zomaar weg van haar... Zomaar.

TIFFY: Alles overkomt jou zomaar. Jij laat alles zomaar gebeuren. Jij bent zomaar een keertje geboren, jij gaat zomaar een keertje dood. Je bent zomaar een keertje op een tweezits naast een vrouw gaan zitten en je hebt toen zomaar een kindje verwekt, en toen op een kwaai dag ben je zomaar weduwnaar geworden...

CONSTANT: Maar ik ben later niet op "zomaar" iemand weer verliefd geworden.

TIFFY: Maar je bent destijds wel zomaar bij Trut ingetrokken met enkel je tweezits en je dochter. (*citeert*) "O, wat fijn, Stan, heb ik toch zomaar een grote dochter!" De bank en mij liet je vervolgens beneden en jij verstopte je in je werkkamer. Voor haar misschien?

CONSTANT: Om mijn werk te doen heb ik nu eenmaal rust nodig. Misschien vind ik die hier ook... Hoe vind je het hier?

TIFFY: (*kijkt kritisch rond, sarcastisch*) Ik vind dit een bijzonder vrolijk vertrek.

CONSTANT: Tja, we moesten toch ergens heen... Ik heb geen familie, geen vrienden...

TIFFY: En moeders familie? (*CONSTANT haalt de schouders op*) Los zand, zei je. Prima spul om je kop in te steken. Die, wat was het... tante Maria, dat had ik wel leuk gevonden.

CONSTANT: Die heb ik nooit ontmoet.

TIFFY: Wat tips voor mijn auditie had ik wel kunnen gebruiken. Ze was toch actrice?

CONSTANT: Ik heb geen idee waar die tante uithangt, als ze nog leeft. Nee, we doen het hier maar mee, Tiffy. Hoe vind je het? Ik bedoel, dit pand.

TIFFY: Wat zal ik zeggen, het is... apart!

CONSTANT: Ja hè! Apart. Heel apart. Zo heet het dan ook. Villa Apart. Met één P.

TIFFY: En waar ergens in deze villa is ons appartement?

CONSTANT: Met 2 P's. Appartement is onzijdig en wordt met 2 P's geschreven.

TIFFY: Ja, meester.

CONSTANT: Weet je, het is eigenlijk wel bijzonder: voor de Tweede Wereldoorlog lijkt hier de familie Bordewijck gewoond te hebben.

TIFFY: Bordewijck met C.K.?! (*CONSTANT knikt*) En dat zeg je nu pas!

CONSTANT: Karel Bordewijck met zijn gezin. Je grootvader Gustaaf is hier geboren.

TIFFY: En mam ook?

CONSTANT: Die is hier zelfs nooit geweest. Wat ik ervan begrepen heb is de familie na de oorlog uit elkaar gespat. Oom Barend was als vrijwilliger naar het oostfront gegaan en de oude Karel leek ook niet al te zuiver op de graat.

TIFFY: Leuk om te horen. Loop ik even met leuke genen rond!

CONSTANT: Je opa zat in het verzet. Snap je nu waarom die familie los zand is?

TIFFY: Dus mam is hier nooit geweest?

CONSTANT: Anna niet, nee, maar de tweezits misschien wel.

TIFFY: Weet je dat ik dan het idee dat we hier gaan wonen bijna griezelig vind. Bestaat er ook nog zoiets als een familiespook?

(De deksel van de kist gaat open, LUUT gaat rechtop zitten. Hij draagt een lang nachthemd. TIFFY en CONSTANT zijn verbijsterd)

LUUT: *(voor zich uit)* Dit moet heel erg voor haar geweest zijn... Héél erg.

CONSTANT: Eh... goedemorgen.

TIFFY: Voor een familiespook bent u wat... kleinbehuisd.

LUUT: *(stapt uit de kist)* Dit is niet mijn verblijf, maar die van Dolly. *(neemt een zaag uit de kist en sluit die)*

CONSTANT: Dolly is een hond? Ik dacht dat de bewoners geen huisdieren mochten houden.

(LUUT negeert de vraag, maakt met de zaag wat zaagbewegingen tussen de twee dekseldelen)

TIFFY: Wij zijn Constant en Tiffy Geluk...

LUUT: *(hoofdschuddend)* Zo ging het fout natuurlijk...

CONSTANT: Vader en dochter...

LUUT: Ze had geen kans ... *(doet de zaag in de kist, kijkt niet naar de anderen, gaat via de haldeur af, nagekeken door de anderen)*

TIFFY: Pa, wat staan ons hier nog meer voor verrassingen te wachten?

CONSTANT: Ik begreep dat er diverse bewoners zijn. De villa is nu opgedeeld in wooneenheden. Die van ons bestaat uit twee kamers, twee niet al te groot uitgevallen kamers.

TIFFY: Twee hokjes dus.

CONSTANT: We brengen er zo de koffers heen, maar eerst moet de bank hier komen te staan.

TIFFY: Kan die niet gewoon naar jouw “niet al te groot uitgevallen” kamer? (*CONSTANT schudt nee*) Dan kan jij zelf er zeker niet meer bij?

CONSTANT: Tiffy, 't is allemaal maar...

TIFFY: Tijdelijk. (*lacht schamper*)

CONSTANT: We zijn er even mee geholpen. Geld voor iets anders heb ik op het ogenblik niet.

TIFFY: En hoe komt dat...?

CONSTANT: (*kijkt rond*) Dit vertrek heeft toch wel iets... gezelligs?

TIFFY: Nee, dat heeft het niet. Het is een naargeestig hol. Het is hier koud en vochtig. (*opent de dubbele deuren, zet er iets zwaars tegen om ze open te houden*)

CONSTANT: Dit was vroeger de bibliotheek en nu, volgens Kai, de “huiskamer”.

TIFFY: (*spottend*) Heel smaakvol ingericht. En wie is Kai?

CONSTANT: Ja... Kai is... Kai! De beheerder. Je zal hem zo wel zien. Aardige jongen.

TIFFY: Dat zegt niets. Jij hebt geen greintje mensenkennis. Jij vindt iedereen aardig. Zelfs Trut die jou “zomaar” de deur wees.

CONSTANT: (*valt in de rede*) Kai zei dat iedere bewoner zelf voor een zitplaats in de huiskamer moet zorgen.

TIFFY: Als die bewoners net zo'n zootje ongeregeld vormen als hun zetels, kunnen we nog lachen. En als ze net zo gestoord zijn als hun Tv's al helemaal! Hé, Pa, hadden we ook nog voor een eigen Tv moeten zorgen?

CONSTANT: De Tv was van Trui.

TIFFY: Natuurlijk, de hele bliksemse boel was van Trut. Alles wat jij mee kon nemen waren jouw boeken en je dierbare tweezits.

CONSTANT: Ik ben maar wat blij met mijn boeken. En ze heeft nog één ding voor mij gelaten. Iets heel waardevols.

TIFFY: Wat dan?

CONSTANT: Mijn dochter. (*naar de hal*)

TIFFY: Denk je niet dat ze blij is verlost te zijn van een stoffige kamergeleerde met zijn lastige dochter?

CONSTANT: Ik heb nooit zo gemerkt dat ze last van ons had.

TIFFY: Jij merkt nooit iets. Jij zat altijd boven met je neus in de boeken en van de wereld wist je niet af. Ik ga er tenminste eerst maar 'ns voor zorgen dat jij proefschrift afrondt zonder in zeven sloten tegelijk te lopen. Met of zonder tweezits... *(in de deuropening)* Ik zie nu helemaal niks meer in de hal.

CONSTANT: We moeten van de verhuurder heel zuinig zijn met energiegebruik. *(beiden in de hal)* Au!

TIFFY: Was dat weer dezelfde steen, ezel?

CONSTANT: Geen steen maar mijn been! Tegen die bank weer...

TIFFY: Heb je nu eindelijk al een kant te pakken?

CONSTANT: Ja. Wat lijkt-ie zomaar zwaar.

TIFFY: Heb je de koffers op de bank gezet?

CONSTANT: Weet ik niet meer.

TIFFY: We zien het wel. Kom op, krachtpatser! Gaat het?

(CONSTANT, achteruitlopend op, kreunt, sjouwt moeizaam met TIFFY een sleetse tweezitsbank half over de drempel. Daar zet TIFFY de bank met een plof neer)

TIFFY: Krijg nou wat! We hebben een passagier!

(Op de bank zit / ligt KAI. Kai Borkovski is een klein en mager mannetje, type "oudere jongere", met lang haar en een aarzelend snorretje, een tic, en hij eet bijna continu uit plastic bakjes van de afhaalchinees)

KAI: *(springt van de bank)* Hi! Bedankt voor de lift! Weet je, luitjes, zet dit stukje zitcomfort maar... *(gaat het vertrek in, wijst een plek in het midden aan)*...hier! *(als de twee niet in actie komen)* Kom, kom. Op de drempel kan dit brokje antiek niet blijven staan. De deuren moeten dicht, anders waaien we nog uit onze hemdjes.

TIFFY: *(tot CONSTANT)* Wie is dit?

CONSTANT: Dit is nu Kai.

TIFFY: Good guy or bad guy?

CONSTANT: Eh... Kai... Bor... Bor...

KAI: Borkovski. Bor-kov-ski. Mijn vader was een Rus, m'n moesje kwam uit Iran...

TIFFY: Daar komen rare kindertjes van!

KAI: Maar ik ben gek op Chinees.

CONSTANT: Tiffy! Meneer hier...

KAI: Is geen meneer, het is gewoon Kai. En niet u, maar jij.

CONSTANT: Kai is de beheerder van Villa Apart en Kai...

KAI: *(valt in de rede)* Dus dit brokje nostalgie moet hier een plekje vinden? Plant hem dan maar... daar! *(wijst een plek aan,*

CONSTANT en TIFFY zetten de bank daar neer , CONSTANT gaat zitten)

TIFFY: Is Kai Bor-kov-ski alleen beheerder of ook de eigenaar?

KAI: *(sluit de deuren)* Zie jij mij aan voor een kapitalist? Nee, de eigenaar is Bint BV, wie of wat dat is: een mysterie. En Bot Vastgoed BV is de beheerder en alles behalve een mysterie. Ik ben slechts het Manusje van Alles.

TIFFY: En Bot Vastgoed is natuurlijk een projectontwikkelaar. De eigenaar heeft vast wel lucratieve plannetjes met Villa Apart?

KAI: Ik ken ze niet.

TIFFY: Maar ze zijn er wel?

KAI: Wie heeft er geen plannetjes... *(laat zijn blik keurend over TIFFY gaan)* Jij lijkt me het type dat zelf ook plannetjes heeft.

TIFFY: Ja. En die voer ik het liefst alleen uit.

KAI: Ik heb anders best zin om samen plannetjes uit te voeren. Waar hou je van?

TIFFY: Niet van chinees. Je ruikt naar oestersaus en ik ben allergisch voor oesters.

KAI: Dat is interessant. Ik ben ook allergisch. Voor hard werken. *(wijst naar CONSTANT, die wat voor zich uit staart)* En hij? Heeft hij ook plannetjes?

TIFFY: Paatje is al twintig jaar doctorandus en is nu al vijf jaar bezig dat "andus" kwijt te raken en "doctor" over te houden. Mijn plan is om een wereldberoemd actrice te worden met een villa vol oscars en andere awards.

KAI: In Villa Apart hebben alle bewoners plannetjes. Heel uiteenlopende plannetjes. De één wil beslist wereldberoemd goochelaar worden, de ander een veelgelezen dichteres, weer een ander wil eeuwig jong en aantrekkelijk blijven. Zelf hoop ik slapend rijk te worden. Maar lukken doet het tot nu bij niemand. Misschien ben jij de eerste die iets wel lukt.

TIFFY: Aan mij zal het niet liggen!

KAI: Overigens bemoeien wij ons zo weinig mogelijk met elkaar.

TIFFY: Oei! Ik ben nogal een bemoeial. Maar Pa niet. Die stop je met zijn boeken in een hoekje en je hebt geen kind meer aan hem. Paatje! Ik zou onze "kamers" eigenlijk wel willen zien.

CONSTANT: *(afwezig)* Ja...

TIFFY: Hoe gaat het hier met eten? Gebeurt dat gezamenlijk of...?

KAI: Niemand doet hier iets gezamenlijk. Zelf laat ik de Chinees komen. *(wijst naar rechts)* Als jullie zelf iets wilt maken... daar is de keuken...

TIFFY: Pa kan nog geen ei koken en mijn repertoire is heel bescheiden, maar ik vind het wel belangrijk om... *(loopt naar de deur, opent die, kijkt, smijt hem direct weer dicht)* Gadverdarre!

KAI: Ik heb de strijd al lang opgegeven.

TIFFY: Zijn er bewoners die dáár hun eten koken?

KAI: Ik ruik wel 'ns wat. De meeste laten wat bezorgen of smeren er een broodje salmonella. Ik zal jullie de kamers wijzen.

CONSTANT: Hoeft niet, ik weet nog waar ze zijn... geloof ik.

KAI: *(naar de hal)* Ik loop mee. Stel je voor, dat je de verkeerde kamer instapt. Iedereen is hier nogal op privacy gesteld.

TIFFY: Goed, Kai, kan je gelijk een koffer meenemen naar boven. Die met Paatjes boeken kan ik je in het bijzonder aanbevelen. *(volgt KAI)*

KAI: Ik heb je toch gezegd dat ik allergisch ben voor werken en daar hoort sjouwen ook bij. Ik ga wel voor. *(doet het licht in de hal aan, KAI en TIFFY af)* En er zij licht! *(CONSTANT strijkt met een hand over een zitkussen, staat dan op en sjokt achter hen aan, sluit de deur, af)*

SCÈNE 2

Een uur later. CONSTANT, op de bank met een boek, maakt notities. De deur links gaat open, LUUT, ca. 40 jaar, komt op uit de badruimte met zwarte hoge hoed op zijn natte haren en in ochtendjas, baddoek om de schouders geslagen en op blote benen. Voor de deur blijft hij staan, huivert even, kijkt naar beneden, ziet zijn blote voeten. Hij reageert niet op CONSTANT maar doet zijn hoed af, houdt die in zijn linkerhand recht voor zich uit, kijkt er indringend naar. Met zijn rechterhand maakt hij bezwerende gebaren boven de hoed, prevelt iets en vist dan één voor één twee badslippers uit de hoed. Hij doet de slippers aan, zet de hoed weer op, gaat af in de keuken. Uit de hal komt dan MAP op. Map is een vrouw van middelbare leeftijd, zwaar opgemaakt, gekleed in een ooit wulpse maar nu haveloze bontjas. Daaronder draagt ze een vale vormeloze onderjurk. Ze loopt achter een rollator, want ze sleept met één been. Ze gaat achter de bank langs, terwijl ze haar bontjas uitdoet en achteloos over CONSTANT gooit. Van de rollator pakt ze een grote oudmodische toilettas en gaat in haar onderjurk de badkamer links in. LUUT komt op uit de keuken, eet een tomaat en gaat af in de hal. Uit de hal komt dan MAAIKE op, vrouw, midden dertig, bleek maar mooi gezicht, geheel in het zwart gekleed. Ze loopt kordaat naar de keukenstoel, pakt die op en zet die met abrupte bewegingen recht voor een TV toestel. Terwijl CONSTANT nog beduusd zich van de bontmantel ontdoet, zoekt MAAIKE naar dichtregels, terwijl ze naar de sneeuw op haar TV scherm kijkt.

MAAIKE:

“Ik weet van sneeuw die nimmer smelt
Van ruisend knetter suizen....
Dat huizen vult met ruig geweld
Van duizend-en-één buizen....
Ik weet van schitter op een scherm
Kanalen der bekoring
Men vangt dit glitter in één term
Men noemt dit simpelweg.... eh... (aarzelt)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto